

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kwoty otrzymane przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwiązania z powodów leżących po stronie klienta umowy o świadczenie usług przewidującej przestrzeganie okresu lojalności [okresu związania umową] w zamian za przyznanie temu klientowi korzystnych warunków handlowych należy uznać za stanowiące wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18 – Portugalia) – LE / Transportes Aéreos Portugueses SA

(Sprawa C-74/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 3 – Artykuł 7 ust. 1 – Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Zwolnienie z obowiązku wypłaty odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Pasażerowie zakłócający porządek („Unruly passengers”) – Możliwość powołania się na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności w odniesieniu do lotu, na który nie miały one wpływu – Pojęcie „racjonalnych środków”]

(2020/C 271/15)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LE

Strona pozwana: Transportes Aéreos Portugueses SA

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że zachowanie pasażera zakłócające porządek na pokładzie samolotu, które uzasadniało zboczenie przez dowódcę statku powietrznego z trasy lotu w kierunku lotniska innego niż lotnisko docelowe w celu usunięcia z pokładu owego pasażera i wyładunku jego bagaży, jest objęte zakresem pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu, chyba że obsługujący lot przewoźnik lotniczy przyczynił się do wystąpienia owego zachowania, względnie zaniechał podjęcia środków stosownych w świetle oznak zapowiadających wystąpienie takiego zachowania, czego zweryfikowanie spoczywa na sądzie odsyłającym.
- 2) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu uzyskania zwolnienia z obowiązku wypłaty odszkodowania pasażerom w przypadku dużego opóźnienia lub odwołania lotu obsługujący przewoźnik lotniczy może powołać się na „nadzwyczajną okoliczność”, która miała wpływ na poprzedni lot obsługiwany przez tego samego przewoźnika za pośrednictwem tego samego statku powietrznego, pod warunkiem że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między wystąpieniem owej okoliczności a opóźnieniem, względnie odwołaniem kolejnego lotu, czego ocena należy do sądu odsyłającego z uwzględnieniem w szczególności sposobu eksploatacji danego statku powietrznego przez odnośnego obsługującego przewoźnika lotniczego.

- 3) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że dokonanie przez przewoźnika lotniczego zmiany planu podróży pasażera – ze względu na to, iż na transportujący go statek powietrzny miała wpływ nadzwyczajna okoliczność – polegającej na przewiezieniu go za pomocą następnego obsługiwane przez owego przewoźnika lotu, co doprowadziło do tego, iż ów pasażer dotarł do miejsca docelowego dzień później, aniżeli było to pierwotnie zaplanowane, nie stanowi „racjonalnego środka” zwalniającego tego przewoźnika z obowiązku wypłaty odszkodowania przewidzianego w art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 rzeczono rozporządzenia, chyba że plan podróży pasażera nie mógł zostać zmieniony w inny sposób, za pomocą lotu bezpośredniego lub łączonego obsługiwane przez tego przewoźnika lub przez innego przewoźnika lotniczego, przylatującego do miejsca docelowego wcześniej niż umożliwia to następny lot danego przewoźnika lotniczego, względnie że dokonanie takiej zmiany planu podróży stanowiłoby dla tego przewoźnika lotniczego poświęcenie, jakiego nie można od niego wymagać, mając na uwadze możliwości jego przedsiębiorstwa w danym momencie, czego ocena należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Zărnești – Rumunia) – Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor” / TM, UN, Asociația DMPA

(Sprawa C-88/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Dyrektywa 92/43/EWG – Artykuł 12 ust. 1 – System ścisłej ochrony gatunków zwierząt – Załącznik IV – Canis lupus (wilk) – Artykuł 16 ust. 1 – Naturalny zasięg – Chwytywanie i transport okazów dzikiego zwierzęcia z gatunku canis lupus – Bezpieczeństwo publiczne]

(2020/C 271/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Zărnești

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”

Strona pozwana: TM, UN, Asociația DMPA

Sentencja

Artykuł 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że chwytywanie i transport okazów gatunku zwierząt chronionego na podstawie załącznika IV do tej dyrektywy, takiego jak wilk, na obrzeżach obszaru osiedli ludzkich lub na takim obszarze, mogą być objęte zakazem przewidzianym w tym przepisie.

Artykuł 16 ust. 1 wspomnianej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że każda forma celowego chwytywania okazów tego gatunku zwierząt w opisanych powyżej okolicznościach jest zakazana w braku odstępstwa przyznanego przez właściwy organ krajowy na podstawie tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 172 z 20.5.2019.